

Bruksela, 4 czerwca 2019 r.
(OR. en)

9919/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0121(NLE)

AGRI 287
AGRIORG 31
OIV 1

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	4 czerwca 2019 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2019) 246 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 246 final.

Załącznik: COM(2019) 246 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.6.2019
COM(2019) 246 final

2019/0121 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej
w Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii na Zgromadzeniu Ogólnym OIV w dniu 19 lipca 2019 r. w związku z planowanym przyjęciem rezolucji OIV, które mogą wywoływać skutki prawne w przepisach Unii.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Szczególny status UE w OIV

Obecnie członkami OIV jest 47 państw, z których 20 to państwa członkowskie Unii. Unia Europejska nie jest członkiem OIV. Jednak od dnia 20 października 2017 r. OIV przyznała Unii szczególny status przewidziany w art. 4 regulaminu wewnętrznego OIV, umożliwiając jej udział w pracach komisji, podkomisji i grup ekspertów oraz uczestniczenie w posiedzeniach Zgromadzenia Ogólnego i Komitetu Wykonawczego.

2.2. OIV

Międzynarodowa Organizacja ds. Winorośli i Wina (OIV) jest międzyrządową organizacją naukowo-techniczną działającą w sektorze winorośli, wina, napojów winopochodnych, winogron stołowych, suszonych winogron i innych produktów sektora wina. Cele tej organizacji to: (i) wskazywanie środków pozwalających na uwzględnianie problemów producentów, konsumentów i innych podmiotów sektora winorośli i wina, (ii) wspieranie innych międzynarodowych organizacji zaangażowanych w działania normalizacyjne oraz (iii) przyczynianie się do ujednolicenia istniejących praktyk i norm na poziomie międzynarodowym.

2.3. Planowany akt OIV

Następne Zgromadzenie Ogólne OIV odbędzie się w Szwajcarii w dniu 19 lipca 2019 r. W tym kontekście i na podstawie dyskusji prowadzonych podczas spotkań grupy ekspertów, które odbyły się w marcu i kwietniu 2019 r. w Paryżu, można spodziewać się, że w porządku obrad Zgromadzenia Ogólnego znajdzie się przyjęcie następujących rezolucji, powodujących skutki prawne w przepisach Unii:

- projekt rezolucji OENO-MICRO 16-594A ustanawiającej nową praktykę enologiczną i projekt rezolucji OENO-MICRO 17-611 w sprawie aktualizacji celów istniejącej praktyki enologicznej; Zgodnie z art. 80 ust. 3 lit. a) i art. 90 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013¹ oraz art. 9 rozporządzenia (WE) nr 606/2009² przedmiotowe rezolucje spowodują skutki prawne w przepisach Unii;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

² Rozporządzenie Komisji (WE) nr 606/2009 z dnia 10 lipca 2009 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do kategorii produktów winiarskich, praktyk enologicznych i obowiązujących ograniczeń (Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 1).

- projekty rezolucji OENO-TECHNO 15-586, 17-612, 17-613 w sprawie aktualizacji zastosowań i celów odpowiednich praktyk enologicznych, projekt rezolucji OENO-TECHNO 18-633 dodającej stosowanie nowej substancji do przeprowadzania istniejącej praktyki enologicznej i projekt rezolucji OENO-TECHNO 17-616 ustanawiającej nową praktykę enologiczną dla produkcji wina. Zgodnie z art. 80 ust. 3 lit. a) i art. 90 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przedmiotowe rezolucje spowodują skutki prawne w przepisach Unii;
- projekty rezolucji OENO-SPECIF 17-617, 18-646 i 18-650 w sprawie aktualizacji monografii określających wymogi dotyczące czystości i tożsamości substancji stosowanych w praktykach enologicznych. Zgodnie z art. 80 ust. 3 lit. a) i art. 90 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz art. 9 rozporządzenia (WE) nr 606/2009 przedmiotowe rezolucje spowodują skutki prawne w przepisach Unii;
- projekty rezolucji OENO-SCMA 16-596, 17-619, 17-621 i projekty rezolucji 17-622 ustanawiające nowe metody analizy, OENO-SCMA 18-638 ustanawiająca nową metodę analizy i wyznaczająca nowy limit w odniesieniu do obecności ołowiu w winie. Zgodnie z art. 80 ust. 3 lit. a) i art. 80 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przedmiotowe rezolucje spowodują skutki prawne w przepisach Unii.

Podobnie jak w przeszłości można oczekiwać, że porządek obrad posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego OIV będzie jeszcze ulegać zmianom oraz że do porządku obrad zostaną dodane kolejne rezolucje powodujące skutki prawne w przepisach Unii. W celu zapewnienia skuteczności prac Zgromadzenia Ogólnego, z poszanowaniem postanowień Traktatów, Komisja w odpowiednim czasie uzupełni lub zmieni niniejszy wniosek, aby umożliwić Radzie przyjęcie stanowiska również w odniesieniu do tych rezolucji.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Projekty rezolucji, które zostaną poddane pod głosowanie następnego Zgromadzenia Ogólnego OIV, zostały szczegółowo omówione przez ekspertów naukowych i technicznych z sektora wina. Przyczyniają się one do międzynarodowej harmonizacji norm dotyczących wina oraz ustanowią ramy, które zapewnią uczciwą konkurencję w handlu produktami sektora wina. Z tego powodu należy je poprzeć.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Art. 218 ust. 9 TFUE ma zastosowanie niezależnie od tego, czy Unia jest członkiem organu czy też stroną danej umowy³.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁴.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Międzynarodowa Organizacja ds. Winorośli i Wina (OIV) jest międzyrządową organizacją naukowo-techniczną działającą w sektorze winorośli, wina, napojów winopochodnych, winogron stołowych, suszonych winogron i innych produktów sektora wina. Obecnie członkami OIV jest 46 państw, z których 20 to państwa członkowskie Unii. Unia Europejska nie jest członkiem OIV. Jednak od dnia 20 października 2017 r. OIV przyznała Unii szczególny status przewidziany w art. 4 regulaminu wewnętrznego OIV, umożliwiając jej udział w pracach komisji, podkomisji i grup ekspertów oraz uczestniczenie w posiedzeniach Zgromadzenia Ogólnego i Komitetu Wykonawczego.

Na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 606/2009 niektóre rezolucje przyjęte i opublikowane przez OIV spowodują skutki prawne w przepisach Unii. Stanowisko Unii wobec tych rezolucji dotyczące spraw, które leżą w jej kompetencjach, powinno być zatem przyjmowane przez Radę i zajmowane na posiedzeniach OIV przez działające wspólnie w interesie Unii państwa członkowskie, które są członkami OIV.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, mianowicie tę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Głównym celem planowanych projektów rezolucji jest harmonizacja norm dotyczących wina, a tym samym wdrożenie wspólnej polityki rolnej. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 TFUE.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., C-399/12, Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 64.

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Nie dotyczy

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej
w Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podczas następnego Zgromadzenia Ogólnego w dniu 19 lipca 2019 r. Międzynarodowa Organizacja ds. Winorośli i Wina (OIV) przeanalizuje i prawdopodobnie przyjmie rezolucje, które będą miały wpływ na przepisy Unii. Unia nie jest członkiem OIV. Jednak w dniu 20 października 2017 r. OIV przyznała Unii szczególny status przewidziany w art. 4 regulaminu wewnętrznego OIV.
- (2) Członkami OIV jest 20 państw członkowskich. Te państwa członkowskie mają możliwość proponowania poprawek do projektów rezolucji OIV i zostaną zaproszone do przyjęcia niektórych projektów rezolucji OIV podczas następnego Zgromadzenia Ogólnego OIV w dniu 19 lipca 2019 r.
- (3) Stanowisko Unii wobec tych rezolucji dotyczące spraw, które leżą w jej kompetencjach, powinno być zatem przyjmowane przez Radę i zajmowane na posiedzeniach OIV przez działające wspólnie w interesie Unii państwa członkowskie, które są członkami OIV.
- (4) Na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013⁵ oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 606/2009⁶ niektóre rezolucje przyjęte i opublikowane przez OIV mają wpływ na przepisy Unii.
- (5) Art. 80 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że przy zatwierdzaniu praktyk enologicznych Komisja uwzględnia praktyki enologiczne i metody analizy zalecane i opublikowane przez OIV.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

⁶ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 606/2009 z dnia 10 lipca 2009 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do kategorii produktów winiarskich, praktyk enologicznych i obowiązujących ograniczeń (Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 1).

- (6) Art. 80 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że przy ustanawianiu metod analizy do celów określania składu produktów sektora wina Komisja przyjmuje za podstawę wszelkie odpowiednie metody zalecane i opublikowane przez OIV, chyba że byłyby one nieskuteczne lub niewłaściwe w kontekście celu, do którego dąży Unia.
- (7) Art. 90 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że produkty sektora wina przywożone do Unii produkowane są zgodnie z praktykami enologicznymi dozwolonymi przez Unię na podstawie tego rozporządzenia lub – przed uzyskaniem pozwolenia – produkowane zgodnie z praktykami enologicznymi zalecanymi i opublikowanymi przez OIV.
- (8) Art. 9 rozporządzenia (WE) nr 606/2009 stanowi, że jeżeli Komisja nie określiła wymogów dotyczących czystości i tożsamości substancji stosowanych w praktykach enologicznych, stosuje się wymogi określone i opublikowane przez OIV.
- (9) Projekt rezolucji OENO-MICRO 16-594A ustanawia nową praktykę enologiczną. Projekt rezolucji OENO-MICRO 17-611 aktualizuje cele istniejącej praktyki enologicznej. Zgodnie z art. 80 ust. 3 lit. a) i art. 90 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz art. 9 rozporządzenia (WE) nr 606/2009 przedmiotowe rezolucje spowodują skutki prawne w przepisach Unii.
- (10) Projekty rezolucji OENO-TECHNO 15-586, 17-612 i 17-613 uaktualniają zastosowania i cele odpowiednich praktyk enologicznych. Projekt rezolucji OENO-TECHNO 18-633 dodaje stosowanie nowej substancji do przeprowadzania istniejącej praktyki enologicznej. Projekt rezolucji OENO-TECHNO 17-616 ustanawia nową praktykę enologiczną dla produkcji wina. Zgodnie z art. 80 ust. 3 lit. a) i art. 90 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przedmiotowe rezolucje spowodują skutki prawne w przepisach Unii.
- (11) Projekty rezolucji OENO-SPECIF 17-617, 18-646 i 18-650 aktualizują monografie określające wymogi dotyczące czystości i tożsamości substancji stosowanych w praktykach enologicznych. Zgodnie z art. 80 ust. 3 lit. a) i art. 90 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz art. 9 rozporządzenia (WE) nr 606/2009 przedmiotowe rezolucje spowodują skutki prawne w przepisach Unii.
- (12) Projekty rezolucji OENO-SCMA 16-596, 17-619, 17-621 i 17-622 ustanawiają nowe metody analizy. Projekt rezolucji OENO-SCMA 18-638 ustanawia nową metodę analizy i wyznacza nowy limit w odniesieniu do obecności ołowiu w winie. Zgodnie z art. 80 ust. 3 lit. a) i art. 80 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przedmiotowe rezolucje spowodują skutki prawne w przepisach Unii.
- (13) Wyżej wymienione projekty rezolucji zostały szczegółowo omówione przez ekspertów naukowych i technicznych z sektora wina. Przyczyniają się one do międzynarodowej harmonizacji norm dotyczących wina oraz ustanowią ramy, które zapewnią uczciwą konkurencję w handlu produktami sektora wina. Z tego powodu należy je poprzeć.
- (14) W celu umożliwienia niezbędnej elastyczności podczas negocjacji przed posiedzeniem Zgromadzenia Ogólnego OIV państwa członkowskie będące członkami OIV powinny zostać uprawnione do wyrażenia zgody na zmiany tych rezolucji, pod warunkiem że zmiany te nie dotyczą zasadniczej treści tych rezolucji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na Zgromadzeniu Ogólnym OIV w dniu 19 lipca 2019 r., jest określone w załączniku i wyrażane przez państwa członkowskie będące członkami OIV, działające wspólnie w interesie Unii.

Artykuł 2

1. Jeżeli jest prawdopodobne, że stanowisko, o którym mowa w art. 1, może ulec zmianie ze względu na nowe informacje o charakterze naukowym lub technicznym przedstawione przed posiedzeniem OIV lub w czasie jego trwania, państwa członkowskie będące członkami OIV proszą o przełożenie głosowania, które ma odbyć się podczas Zgromadzenia Ogólnego OIV, do czasu uzgodnienia przez Unię stanowiska w oparciu o nowe elementy.
2. W ramach koordynacji prac, w szczególności na miejscu, i bez kolejnej decyzji Rady ustanawiającej stanowisko Unii, państwa członkowskie będące członkami OIV, działające wspólnie w interesie Unii, mogą wyrażać zgodę na zmiany w projektach rezolucji, o których mowa w załączniku, jeżeli zmiany te nie dotyczą zasadniczej treści przedmiotowych rezolucji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*